

Armen en rijken

De Schrift ziet armoede als een verschrikkelijke toestand, waar omstanders niet met een vroom woord in de mond aan voorbij kunnen gaan. In het OT wordt met nadruk het probleem van armoede als een sociaal vraagstuk besproken. De Hebreeuwse woorden wijzen er ook op dat armoede een groot probleem vormt. Ami, anah is arm, gebogen, neergedrukt, vernederd worden, gevangen zijn. Ana en enoeh is uitgewist zijn, niet meer meetellen. Een arme is een ellendig en armzalig schepsel. Arm en zalig zijn weliswaar tegenstellingen, die hier in één woord samengekoppeld zijn. Rasj en ebjoon wijzen eveneens op arm, weinig in tel zijn.

Dikwijls worden de rechten van armen gebogen en vertreden. Het wil nog niet zeggen dat armen die in de Bijbel worden genoemd altijd mensen zijn die in het geheel geen bezit of inkomsten zouden hebben, of niet kunnen werken. De armen konden nog wel bezittingen hebben, als een schaap, duiven om te offeren, etc.. Maar wat is dan wel het karakteristieke van een arme? Dat ze door omstandigheden geen eigen grond meer hadden, dus geen opbrengst van de grond verkregen, geen grond hadden om er eigen kost op te verdienen. De armen waren meestal volksgenoten, Israëlieten, terwijl de slaven meestal niet-Israëlieten waren.

Bezit is volgens de Bijbel een erfdeel. In Egypte na Jozef behoorde alle grond aan de Farao, dan wel aan de Tempels, dus koninklijke en religieuze macht. In Israël had ieder persoon zijn eigen grondbezit. Men kon het wel verkopen (tijdelijk) als leengoed. Grondbezit was in Israël in feite onvervreemdbaar. Het land was van Jahweh, Deuteronomium 8:23, 1Sam. 12:12, Jozua 22:19. Hij is eigenaar van alle grond, waardoor de rechten van gebruikers en mensen ingeperkt worden, Deuteronomium 23:25/26. Voor Jahweh zijn de tienden van de opbrengst of aanwinst. D.m.v. loting verkreeg iedere Israëliet een erfdeel. Dat erfdeel werd afgebakend met stenen of landpalen, die niet verzet mochten worden, Deuteronomium 19:14, 27:17, Spreuken 22:28, Hosea 5:10.

Vanwege armoede kon een Israëliet ertoe gedwongen worden zijn erfdeel tijdelijk te verkopen, Leviticus 25:25, Ruth 4:9, Jeremia 32:6-9.

Door economische ontwikkelingen tijdens de eerste eeuwen van het koningschap in Israël viel het familiebezit veelal uit elkaar, zodat

grootgrondbezitters het verkregen, wat een zware zonde was, zie Jesaja 5:8. Micha 2:2.

Een onderpand werd wel gegeven en genomen (erabon, arubbah of habol) dat als waarborg gold, waarbij het pand wél in handen blijft van de schuldenaar. De schuldeiser heeft echter nooit het recht om het onderpand te verkopen, om daarmee zijn geld te verkrijgen, Ez. 18:12, 33:15, Deuteronomium 24:10. Dat is in onze tijd wel heel anders!

Middelen van bestaan mochten niet verpand worden, Deuteronomium 24:6. Het sabbatsjaar en het jubeljaar zorgden voor maatschappelijke gelijkheid en kwijtschelding van schulden.

De Goddelijke wetten voor economie beloven én geven ons brood. Menselijke systemen beloven slechts brood, zonder dat dikwijls ook te geven. Wij mogen echter niet alleen bij brood en water leven (materialisme), maar bij alle woord van Jahweh. Wij mogen niet tegen elke prijs brood aanvaarden. Jesjoea verkoos de honger boven het brood op condities die van de satan kwamen, Matth.4:4. Tegenwoordig bepaalt de overheid onze economische positie voor een zeer groot deel. Ook de banken spelen hierbij een grote rol. Wij zijn hun economische slaven. De macht van regeringen en banken is gigantisch groot, daar zij hele bevolkingen in hun greep houden. Wij leven op deze aarde onder een geolied economisch slaven-systeem, dat door menselijke wetgevingen wordt gedragen, waaronder elk mens gebukt gaat vanwege de lasten ervan. Het is waar, de meeste mensen op aarde denken dat het zo hoort en menen dat het niet anders kan. Men is er van jongs af aan aan gewend.

Israël was een vrije natie, waar iedere man een eigen stuk grond verkreeg, dat in feite onvervreemdbaar was. Jahweh had hiermee het volk de garantie gegeven van individuele onafhankelijkheid. De mensen waren geen slaven van de staat en van de banken. Zij hoefden niet de helft van hun leven te zwoegen voor belastingen en renten en aflossingen. Israël was economisch vrij, indien het leefde naar de Wet. De grond had geen geldelijke waarde, er hing geen prijskaartje aan en er werd geen belasting over geheven. Niet de mensen betaalden belastingen. Nee, Jahweh zelf betaalde de belastingen! Het waren de tienden en vrijwillige offers die niet gebaseerd waren op eigen bezit, maar berustten op de opbrengsten van het land. Onze huidige belastingsystemen zijn overwegend bezitsbelastingen, dat wil zeggen dat

wij belastingen betalen over onze eigendommen, hetwelk een vorm is van confiscatie of onteigening door de staat bij stukjes en beetjes.

Op het levensonderhoud in Israël bestond helemaal geen belasting. Alleen het surplus boven het levensonderhoud was in lichte graad aan belasting onderhevig. De belasting ging over de jaarlijkse aanwas van het bezit. De tienden waren voldoende om alle openbare activiteiten mee te bekostigen. Inderdaad, Jesjoea had gelijk, dat Zijn juk licht was en Zijn last niet zwaar was, ook in deze zin. En daarbij komt nog dat Jahweh een klein deel van de belastingen over liet voor de mensen zelf, zodat ze ervan naar de feesten konden gaan. Op deze aarde is nooit een dergelijk perfect en vrij belastingsysteem in werking gezien, dan in het oude Israël.

En die tijd komt weer spoedig terug, op de vernieuwde aarde! Door de degeneratie van onze economie en samenleving zijn wij opgezadeld met een zware belastingdruk.

Armen en weduwen

Armoede kan tot slechte daden leiden, Spreuken 30:8-9. Rijkdom vormt echter voor veel mensen een nog veel groter probleem, daar men niet weet hoe ermee om te gaan. Bepaalde groepen in Israël werden tot de armen gerekend, n.l. de weduwen en wezen, de vreemdelingen en ook de Levieten. De weduwen en wezen hadden het vooral zwaar te verduren. Zij leden onder uitbuiting en oneerlijkheid van anderen. De weduwe had immers geen erfrecht, zodat de gehele erfenis bij overlijden van haar man aan de kinderen toeviel. Een weduwe was er in feite nog slechter aan toe dan een sterk verarmde man, want die had nog rechten. De weduwe was in feite rechteloos, daar zij niet toegelaten werd tot een rechtsproces. Zolang haar man leefde kon hij haar rechten verdedigen en haar belangen behartigen, wat zij zelf niet mocht doen. Een schuldeiser kon zelfs haar kinderen verkopen en/of afnemen, 2Kon.4:1, Job 24:3,9. Door haar rechteloosheid was zij een willige prooi van onrecht, Spreuken 15:25, Jesaja 10:2, Jeremia 7:6, 22:3. Een weduwe te worden of te zijn was een ware bezoeking, Psalm 109:9, Jesaja 54:4. De Levieten leden soms ook onder de armoede, Deuteronomium 12:19, 14:28, 26:11.

De armen waren er slecht aan toe. Ze kenden weinig of geen rust. Des nachts week hun slaap vanwege hun zorgen. In Prediker 4:1 wordt de dood zelfs verkozen boven armoede. Wat wij in Deut. 15:4 lezen, blijkt een ideaal te zijn, want er was wel degelijk armoede in Israël, dat blijkt uit

15:11. *Jes.1:17 Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt den verdrukte, doet den wees recht, handelt de twistzaak der weduwe.*

1:23 Uw vorsten zijn afvalligen, en metgezellen der dieven, een ieder van hen heeft geschenken lief, en zij jagen de vergeldingen na; den wezen doen zij geen recht, en de twistzaak der weduwen komt voor hen niet.

24 Daarom spreekt de Heere, HEERE der heirscharen, de Machtige Israels: O wee! Ik zal Mij troosten van Mijn wederpartijders. Ik zal Mij wreken van Mijn vijanden.

25 En Ik zal Mijn hand tegen u keren, en Ik zal uw schuim op het allerreinste afzuiveren, en Ik zal al uw tin wegnemen.

26 En Ik zal u uw rechters wedergeven, als in het eerste, en uw raadslieden als in den beginne; daarna zult gij een stad der gerechtigheid, een getrouwe stad, genoemd worden.

27 Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid.

Dwangsommen en economische macht

Heden ten dage heeft de overheid en hebben de plaatselijke overheden dwangsommen in hun wapenarsenaal opgenomen tot handhaving van hun beleid om overtredingen ongedaan te maken. De dwangsommen liegen er niet om en zijn soms onwaarschijnlijk hoog. Hiermee kunnen zij ons als onderdanen economisch onterven en te gronde richten. Hoe men de hoogte der dwangsommen berekend is een open vraag. Mogelijk slaat men maar een slag in de lucht. Met de dwangsommen zegt men aanvankelijk een “schot voor de boeg” te geven, zodat de mensen ervan schrikken. Deze uitdrukking is ontleend aan de piraterij, waar er schoten voor de boeg worden afgevuurd om de piraten af te schrikken. Heeft piraterij met de dwangsommen iets gemeens? Welke juridische grond de dwangsommen hebben is eveneens een open vraag.

Volgens de bekende Amerikaanse professor Noam Chomsky is het in zijn boek: “De arrogantie van de macht”, de arrogantie van de macht die de mensen ziende blind maakt, waarna ze zelfs over lijken gaan.

De Middeleeuwen liggen achter ons, maar het blijkt dat we er nog midden in zitten. De geest der Middeleeuwen is nog springlevend.

Ambtenaren hebben macht ontvangen om vanachter hun bureau hun bevelen te doen uitgaan naar overtreders. Die bevelen moeten grote

afschrikkingskracht hebben. Welnu, dwangsommen voor een betrekkelijk kleine bouwovertreiding of anderszins lopen al snel op van 50.000 tot 100.000 euro en soms meer. Met deurwaarders wordt gedreigd en daadwerkelijk ingegrepen, zodat tot executie kan worden overgegaan.

Dat de overheid het zwaard niet tevergeefs draagt is terecht, maar dan niet in verkeerde zin. Het zwaard is er niet om burgers dood te steken, maar om hen te beschermen. Zelfs als het gaat om overtredingen van burgers, zal de overheid het zwaard niet willekeurig ten dode mogen gebruiken. “Geweld lost niets op”, hoort men allerwegen in onze tijd van de daken af roepen (premier Balkenende). De neusklem mag echter nooit zo strak worden aangedraaid dat het bloed er aan alle kanten uit wordt geperst.

Zie Jesaja 58, over het juk en de last (dwang en be-lastig).

6 Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat de verpletterden, en alle juk verscheurt? 7 Is het niet, dat gij den hongerige uw brood mededeelt, en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt?

En Jesaja 10, over de ongerechte inzettingen en moeiten (o.a. allerlei wetjes en regels, zoals dwangsommen, regels voor de boeren inzake mest, etc etc), 1 *Wee dengenen, die ongerechte inzettingen inzetten, en den schrijvers, die moeite voorschrijven; 2 Om de armen van het recht af te wenden, en om het recht der ellendigen Mijns volks te roven, opdat de weduwen hun buit worden, en opdat zij de wezen mogen plunderen! 3 Maar wat zult gijlieden doen ten dage der bezoeking, en der verwoesting, die van verre komen zal? Tot wien zult gij vlieden om hulp, en waar zult gij uw heerlijkheid laten?*

Jes. 5:8 Wee dengenen, die huis aan huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geen plaats meer zij, en dat gijlieden alleen inwoners gemaakt wordt in het midden des lands!

En in Jesaja 60 lezen wij over de nieuwe tijd waarin er niet meer zulke blinde drijvers zullen zijn. In Micha 2 wordt ónze tijd beschreven. Hét grote kwaad van een overheid in een land is, als gevolg van het afwijken van de Bijbelse wetten, het zich onrechtmatig toe-eigenen van andermans grond en huis. Het is geweld tegenover de man en zijn erfdeel volgens de profeet Micha. Wie dit kwaad plegen en uitvoeren krijgen met Jahweh te

maken, die een kwaad over hen zal brengen waaruit zij zich niet zullen kunnen verlossen.

Zij, de beslagleggers en executeurs, drijven, volgens Micha 2:9 zelfs de vrouwen uit hun huis weg dat zij liefhebben. En waarvoor?

In dié tijd -dat is de eindtijd waarin zulke voorvallen als huizenroof plaatshebben- zal Jahweh zijn volk vergaderen, het overblijfsel van Israël, zoals schapen in een kooi. De doorbreker zal voor hen uitgaan en hun koning met hen.

Micha 2:1 ¶ Wee dien, die ongerechtigheid bedenken, en kwaad werken op hun legers; in het licht van den morgenstond doen zij het, dewijl het in de macht van hunlieder hand is.

2 En zij begeren akkers, en roven ze, en huizen, en nemen ze weg; also doen zij geweld aan den man en zijn huis, ja, aan een iegelijk en zijn erfenis.

3 Daarom, also zegt de HEERE: Ziet, Ik denk een kwaad over dit geslacht, waaruit gijlieden uw halzen niet zult uittrekken, en zo recht op niet gaan; want het zal een boze tijd zijn.

Het zijn de leidlieden van een volk, of van een gemeente, die dit hemelergende kwaad verrichten, zie Micha 3:1. Zij haten wat oprecht en zuiver is, en beminnen het bezoedelde. Zij plukken het volk kaal en slachten en verbrijzelen het. Echter, zij zullen tevergeefs Jahweh aanroepen wanneer de vergelding hen zal treffen. Zion zal om hunnentwil als een akker worden geploegd. Assur zal een aanval op dit Westers Sion doen, zoals ook in Jesaja 29 staat beschreven. Dan zullen wij verlost en bezocht worden door Jahweh met aardbevingen, donder, etc. Micha ziet het gedrag van de grootgrondbezitters of autoriteiten, die alles naar zich toehalen op slinkse wijze, onder de dekmantel van de wet en een corrupt rechtssysteem, als één van de hoofdzonden van de ondergang van een staat of gemeenschap. Zodra deze “wolven” hun kans schoon zien slaan zij toe. De profeet noemt hun handelingen pure “roof”, maar de lieden die dit doen zorgen wel dat ze nog net aan de afgezwakte normen voldoen. Zie Leviticus 25:8 en 23-28. De kleine man moet altijd het loodje leggen tegen de machinaties van de grotere heren. Zodoende raakt de kleine man zijn erfdeel kwijt, zie Hosea 5:10. De machthebbers mogen nog zo vernuftig zijn in het zich onrechtmatig toe-eigenen van andermans bezit, Jahweh spreekt er zijn oordeel over uit!

De profeet Micha ageert fel tegen het stadsleven, niet zozeer vanwege de immoraliteit, zedeloosheid of massa-vorming. Nee, de profeet zag dat het aloude ideaal van de boeren, om elk op een eigen stuk grond de kost te verdienen, door de rijken werd vernietigd. Veel rijken gingen in de steden bij elkaar wonen en lieten de gronden die zij van arme boeren hadden afgepakt, door deze boeren bewerken als pachters. De pachters moesten een deel van de opbrengst aan de rijken afstaan, die er in de steden een heerlijk leven van leiden. Micha zag het boerenleven op het land, elke boer op zijn eigen deel, als de door Jahweh gewenste bestaansvorm, zie ook Deut.8:7. De godsdienst van Israël was een religie van boeren en het buitenleven. De boeren waren zeer gehecht aan de grond (erfdeel) van hun voorvaderen. Wie de grensstenen verlegd, haalt daarmee een vloek over zichzelf, Deut.19:14, 27:17. Spreuken 22:28, 23:10. Geen enkele Israëliet mocht ooit van zijn recht op de goederen van de aarde worden beroofd. Elke Israëliet was beheerder -geen eigenaar- van een stuk grond, waarvan Jahweh de eigenaar was, Lev. 25:23. In het jubeljaar moest elke akker die om wat voor reden dan ook in andere handen was gevallen, terug naar de oorspronkelijke familie en beheerder. Alleen het vruchtgebruik van akkers kon men voor zekere tijd afstaan.

In Jezus Sirach 35:16 staat: *Jahweh betoont geen partijdigheid tegenover de arme, en de smeekbedes van de verdrukte hoort hij. Hij veronachtzaamt niet het geroep van de wezen en de klacht der weduwen.*

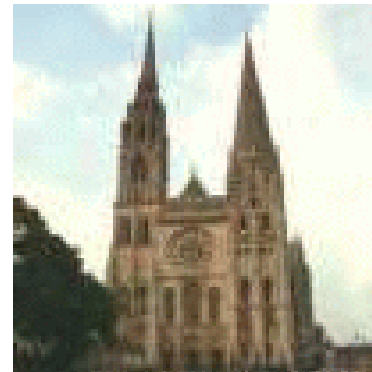
In ons land heeft men de zogenaamde dwangsommen ingevoerd om overtreders tot de orde te dwingen. Dwangsommen worden volgens de afgetreden wethouder E. Barten van Barneveld bijna nooit geïnd, maar ze zijn meer een dwangmiddel. Zouden deze economische dwangmiddelen een heilzame en genezende werking uitoefenen op de mensen? Het staat vast dat delinquenten in gevangenissen ook niet genezen, en zouden enorme dwangsommen wél genezend werken? De inmeng van gemeentelijke ambtenaren is soms ergerlijk. De lange wachttijden die men erop nahoudt om iets voor elkaar te krijgen, en of om ergens een vergunning voor te krijgen, ontstaan door hun opzettelijke traagheid. Men stuurt dikwijls van het kastje naar de muur, en men keurt ingediende plannen af op gronden die men zelf niet kan hard maken, en na verloop van tijd keurt men dezelfde plannen wel goed. Dit zijn kenmerken van willekeur en arrogantie van de

macht. Ambtenaren die geen verstand van bepaalde zaken of onderwerpen hebben moeten hun goedkeuring en of afkeuring verlenen aan plannen van mensen of instellingen die wél verstand van zaken hebben.

De zogenaamde Sacred Geometry is een heel bijzonder en apart onderwerp, zoals toegepast in de fraaie kathedralen-bouw. Dat zijn meesterwerken, die met hart en ziel zijn gemaakt voor de god die men boven zich dacht. Het zijn statische bouwwerken die het dynamische uitdrukken. Zie boeken van prof. Ir. M. Gout.

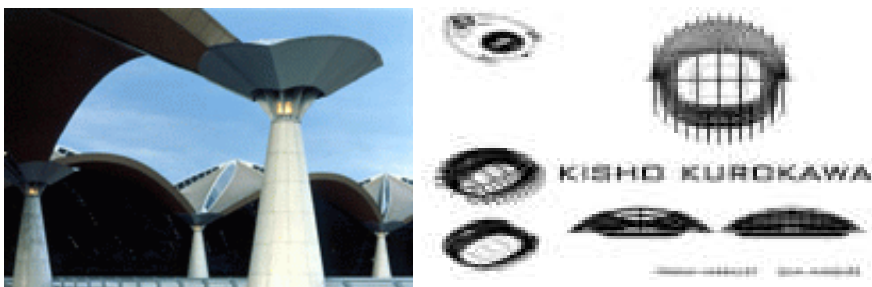
Vandaag de dag ziet men zulke bouwwerken niet meer verrijzen. De mensen zijn veranderd, en ook hun goden. Nu zien we meer de technische dynamische goden waaraan gewerkt wordt, o.a. fantastisch mooie automobielen, waar je wat mee kunt. De auto is er voor jezelf, de kathedraal was er voor de godheid. In de kathedralen zien wij veel symboliek, waar de perfectie het geheim is dat de aarde in zich draagt, het Pentagram, zoals de appel ons laat zien wanneer wij deze overdwars doorsnijden. Het klokhuis toont ons een pentagram. Aan de buitenkant ziet men slechts de ronde vormen van de appel, maar inwendig wordt het grote geheim van de perfectie bewaard. Opmerkelijk dat juist de satanisten en heksen zich het pentagram toe-eigenen, waardoor dit symbool in een kwaad daglicht is komen te staan. Misbruik heft echter nooit het rechte gebruik ervan op. De satanisten gebruiken het pentagram als middel tot onderwerping in hun magie en occulte rituelen. Als “ster des levens” is het pentagram een symbool van verlichting. De volgelingen van Pythagoras

noemden het pentagram de “pentalpha”, naar de laatste letter van het Griekse alfabet, 5x over elkaar heen.

In architectuur moet de cultuur, de plaats en de tijd tot uitdrukking komen, en niet zozeer de persoonlijkheid van de ontwerper of bouwer. Als wij een Grieks gebouw zien, begrijpen wij wat Grieks is, en zo ook een Romeins gebouw. Een architectonisch meesterwerk drukt de geest van de tijd uit. Wij leven momenteel in de fase van de diversiteit, van de symbiose en metamorfose, volgens de wereldberoemde Japanse architect Kurokawa, die immense stadions ontwierp en bouwde. Een symbiose is een samenwerking van twee verschillende partijen, en dat kan zelfs waar twee partijen zijn die onoverkomelijke verschillen hebben, maar wel een relatie aangaan, omdat ze elkaar nodig hebben.

Mensen kunnen over het algemeen niet meer de kunst “lezen”, of anders

gezegd, de symboliek van kunst verstaan. En dat is in onze tijd ook erg moeilijk, gezien veel kunst geen echte kunst is. Kunst is de taal om het sacrale uit te drukken. Echte kunst

roept ons op de vraag te stellen naar de zin van het leven. Kunst is een wijze van bestaan, om het onzichtbare als het ware zichtbaar te maken. Wanneer wij kunst kunnen “lezen”, kan deze ons de ware zin van het leven doen beleven. Kunst is niet iets dan men met z’n verstand leest of begrijpt. Nee, het gehele lichaam neemt eraan deel.

Bouwvergunningen/Leges

Hoe is het vergunningstelsel ontstaan en wanneer?

Worden wij niet geheel geknot in onze vrijheid om met ons eigendom om te gaan hoe wij willen? Zijn wij nog wel eigenaren, wanneer men ons eigendom kan belasten en ánderen moeten beslissen of wij iets aan ons eigendom mogen wijzigen? Wanneer is deze “macht” aan ambtenaren gegeven? En waar mondt deze machtspositie in uit? Zijn mondige burgers in de ogen der ambtenaren nog aan onmondige kinderen gelijk, die eerst iets moeten vragen aan ouderen voordat zij wat mogen doen? Dienen leges slechts om de kas van de gemeenten te vullen? De machtsverhoudingen raken op deze wijze uit hun evenwicht.

Hoe mateloos vervelend kunnen ambtenaren omgaan met het verlenen van bouwvergunningen!

De volgende uitspraak van de bekende Belgische architect Luc van Leuvenhage is toch veelzeggend: **Mijn ArchitectuurVisie**

“Als ideaal zie ik architectuur als "een gereedschap" dat al onze zintuigen zodanig kan prikkelen dat er voor de gebruiker een gevoelsmatigheid naar voor komt die aangepast is aan de bestemming en de omgeving van het architecturale gegeven. De kern van de bestemming en zijn gebruiker overhouden en die kern boetseren in waarneembare vorm is steeds een boeiende zoektocht voor de architect en de gebruiker.

In de praktijk is architectuur een altijddurend gevecht tegen stedenbouwkundig en politiek onbegrip, tegen technische onvolmaaktheid en tegen het ontbreken van enig gevoel voor originaliteit van de gebruiker. Zolang de menselijke gebruiker, met al zijn waarnemingen, niet centraal gezet wordt in het bestemmingsproces van ons erfgoed zal er nooit een verandering komen in de "lelijkheid" van België. Hoe "mooi" de gebouwen ook zijn”.

<mailto:Van.Leuvenhage.Luc@c3a.brenda.be>

http://www.c3a.be/Van.Leuvenhage.Luc/who_is.htm

De voorzitter van de Kamer van Koophandel Amsterdam H. Zwarts zei tijdens zijn nieuwjaarsrede dat de vermeerderde regelgeving verstikkend werkt in plaats van stimulerend en innoverend. “De druk om alles netjes volgens de vele regels te doen botst met de noodzakelijke ruimte voor ondernemerschap. Het lijkt of men zich onvoldoende realiseert in welk

tempo elders in de wereld zich de economische ontwikkelingen voltrekken. Kijkend naar de agenda's van de Tweede Kamer, de Provinciale Staten en de gemeenteraden lijkt het soms alsof we nog in de jaren negentig leven", aldus de heer Zwarts.

De commissaris der Koningin van de provincie Utrecht mr. Boele Staal zei *"dat wij leidsmannen en vrouwen nodig hebben die bruggen bouwen. De nalatigheid van ons allen in de afgelopen decennia kan niet zijn het gevolg aan verdraagzaamheid. De regering kiest terecht voor een strengere aanpak. Maar de pendule slaat door. Strenger optreden ja, maar a.u.b. wél met instandhouding van onze tolerantie; met wat er nog rest van onze reputatie van een verdraagzame samenleving"*.

En prof. dr. D. Breimer, rector magnificus te Leiden, zei tijdens de uitreiking van het eredoctoraat aan koningin Beatrix (zie Barneveldse krant 8-2-2005) het volgende over onze koningin: *"U verdiept zich in wat mensen beweegt, en u begeeft zich met overgave tussen mensen, uit alle groepen van de bevolking, met al hun schakeringen in geloof en levensovertuiging, in afkomst en cultuur, in rang en stand. Vrijheid is voor u uitdrukkelijk ook het bieden van armslag aan kunstenaars om zich vrij door hun inspiratie te laten leiden, en aan wetenschapsbeoefenaars om hun nieuwsgierigheid naar kennis de vrije teugel te laten"*.

De Britse professor Lord Parekh vindt dat overdreven politieke correctheid niet goed is, waardoor onnodige frustratie wordt gekweekt.

De Rechtsstaat: Professor Mr. A.Q.C. Tak

Professor Tak, hoogleraar Staatsrecht en Bestuursrecht aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid van de Universiteit te Maastricht, Postbus 616, 6200 MD, geeft als volgt zijn mening weer:

"Er is inderdaad alle aanleiding om te stellen dat anno 2001 in Nederland géén daadwerkelijke rechtsbescherming tegen de overheid meer bestaat, en dat zulks voor het belangrijkste deel moet worden toegeschreven aan de functie van de Raad van State bij deze rechtsbescherming en de wijze waarop hij zijn taak (niet) vervult".

De stichting tot behoud leefmilieu concludeert hetzelfde, dat er voor de burger geen daadwerkelijke bescherming meer is tegen een neringdoende overheid. Prof. Tak ziet geen kans om samen met zijn collega's en gelijkgezinden een ommekeer te bewerkstelligen in deze zorgwekkende toestand, gezien al zijn pogingen daartoe, die tot nu toe zonder enig resultaat bleven. Nederlanders denken te leven in een democratische rechtsstaat. Mooi niet, volgens drs. N. Burhoven Jaspers, kenner van het rechtsbestel, Nederland heeft een dictator, nl. de Procureur Generaal van de Hoge Raad, die zelfs van de minister van Justitie niets heeft te duchten. De P.G. heeft volgens professor Tak ongelimiteerde volmachten. Hij is de oppergod aller juristen en heeft absolute macht en benut die ook, aldus de professor.

<http://www.sdnl.nl/burhoven.htm>

www.sdnl.nl/ekc.htm

Zie verder het boek en rapport van professor Peter J.P. Tak te Nijmegen, tijdens zijn 25 jarig ambtsjubileum uitgegeven: Essays on Dutch Criminal Policy,

www.vidya.nl/_produkten/0204_tak_nl_crim/tak_abortion.pdf

Het boek van professor mr. A.Q.C. Tak: Bestelcode 9054093382, Leverbaar € 130,60

Verzet tegen sociaal onrecht

De sociale wetten in de Bijbel geven duidelijk een verzet te kennen tegen de arrogantie van de machthebbers en rijken om misbruik te maken van hun positie, waardoor armen verdrukt worden. De indruk kan worden gewekt dat de armen, weduwen en wezen in een bij uitstek geschikt land leefden, waarin de sociale voorzieningen goed geregeld waren. Helaas, het ontbrak Israël aan een goede leiding om de goede voorschriften uit te voeren. De sociale wetten waren er om de burgers te beschermen, maar wanneer het ontbreekt aan een goede uitvoerende macht, zijn de beste wetten krachteloos. Ongelijke verdeling van bezit berust op het verschil tussen arm en rijk, waar het sociaal evenwicht uit balans is. Zoals het in een landsbestuur er nationaal aan toe kan gaan, zo gaat het dikwijls internationaal er ook aan toe, waar het ene volk het andere onderdrukt. Het is dan inderdaad een prestatie dat de EU met zoveel landen tegelijk tot een eenheid werd gesmeed. Dit zal echter geen stand houden volgens de Bijbel.

De profeet Amos somt de zonden van de verdrukkers op, door ze bij name te noemen, 2:6-8. Armen, behoeftigen en slavinnen leven onder de bijzondere bescherming van Jahweh, en wie zich daaraan vergrijpt, tast de naam van Jahweh aan. De rijken namen zelfs de kleren van de armen tot onderpand en gaven deze niet terug voordat het nacht werd, wat een zware zonde is volgens Ex. 22:26. Het maatschappelijk onrecht was in de dagen van Amos ten hemel schreiend. De paleizen van de rijken waren vol met goederen die ze van de armen hadden geroofd. Zelfs de allereerste levensbehoeften werden van de armen afgepakt. De armen werden afgezet door met een te kleine maat koren aan hen te verkopen en met een verkeerde weegsteen, en dat tegen een te hoge prijs, zie Amos 8:4-6, Micha 6:10. De op deze wijze verkregen rijkdom der rijken werd door Jahweh gehaat, Jesaja 2:7, 3:16. De vrouwen van de rijken misdroegen zich soms nog erger dan de rijken zelf, Amos 3:15, 4:1, 5:11, 6:1. Jawel, religieus waren de rijken nog wel. Ze deden mee aan de tempelfeesten, maar het was slechts uitwendig vertoon. Het land was vol geweld, bedrog en corruptie, Hosea 7:1, 12:1. De rijkdom als zegen van Jahweh werd Israël noodlottig, vanwege het onrecht en het bedrog der rijken. Israël werd erdoor “Niet-meer-Mijn-volk”.

Er was nog maar één oplossing voor Jahweh, nl. door geheel opnieuw te beginnen met Zijn volk nadat het verstrooid was geweest en tot zichzelf was gekomen. Er moest een nieuwe nationaal sociaal maatschappelijk leven van het volk komen. Israël had de verbondsplichten t.o.v. de armen gebroken, en daarmee verloor het zijn recht op de bescherming van Jahweh, Micha 6:14. Zowel de grote als de kleine profeten wijzen allen op de sociale vergrijpen der machthebbers en rijken, waar soms bloedvergieten aan te pas kwam. Dit vormde het bewijs dat het volk niet met Jahweh leefde. Ezechiël somt de daden van de rechtvaardigen op, en ook de wandaden der onrechtvaardigen, zie Ez. 18:5-13. In Ez. 34 worden de wandaden der valse herders genoemd, zie ook Jes. 56:10-12, 57:17, 61:8. De verkeerde geest der mensen zal moeten wijken. De mensen die zich als duivels gedragen zullen vernieuwd dienen te worden in hun hart en gemoed. Het is de komst van het Vrederijk onder koning David die dat met zich brengt, het algeheel herstel. Jesjoea heeft zich eveneens uitgesproken over de rijken, en zei: Wee u gij rijken, zie Lukas 6:20-24. Ook Jakobus laat zijn waarschuwing uitgaan tot de rijken, 5:16. Het sociale onrecht is een gruwel voor Jahweh, zichzelf te verrijken via armen en weerlozen.

Jakobus zag dat de rijken het loon van de armen inhielden. De werkgever moet niet in de eerste plaats om zichzelf denken, maar moet het welzijn van zijn werknemers bevorderen. Ogenschijnlijk viert het onrecht hoogtij. In het verbondsboek wordt echter de vloek over het onrecht uitgesproken, Deut.27:19-25. Jahweh komt op voor de zwakken en rechten der armen. Alzo dienen ook de rijken te doen, gezien Israël een samenleving van broeders is. In Israël is gerechtigheid niet de onverbiddelijke wetshandhaving, maar barmhartigheid met een gevoel van medemenselijkheid, zie Psalm 82.

In de praktijk bleek dat er in Israël geen recht meer bestond voor de armen, daar de rijken de rechters konden omkopen met geschenken, Zef.3:3, Jes. 59:3,9,14. Het recht werd omgedraaid tot alsem, Amos 5:7,10,12,6:12.

Vandaag de dag is het in ons zogenaamde “vrije Westen” geen draad beter, zoals we zagen wat professor Tak erover zei. Zulk een maatschappij kan voor Jahweh geen stand houden, maar ondergraaft zichzelf. Jahweh haat het sociale onrecht. De toekomst ziet er echter vrolijk uit voor het overblijfsel van Israël. De goddelozen zullen uit Israël verwijderd worden door Goddelijke gerichten. De Israëlieten dienen elkaar te helpen in nood, op grond van barmhartigheid, zoals bloedverwanten elkaar helpen.

De Messias en het recht der armen

Armen zullen de komst van de Messias en Zijn vrederijk waarschijnlijk méér verwelkomen dan rijken. Rijken voelen niet het hartzeer van armen, die de pijn voelen van een lege buidel en lege voorraadschuur. De komst van de Messias wordt aangekondigd als degene die het recht der armen zoekt. Een koning die het recht der armen zoekt, bevestigt daarmee zijn troon, zie Spreuken 29:14.

In het rijk van de Messias zal er geen economische onderdrukking meer zijn. Daar zullen rijken niet meer de armen mogen uitbuiten. Het herstelde Sion zal voor de verdrukten een veilige haven zijn. De Messias zal recht en gerechtigheid doen, door op te komen voor de armen en verdrukten. Hij zal een einde maken aan alle sociale wantoestanden. Hij beschermt het volk. Want wie beschermt momenteel het volk tegen overheden die ons in slavernij hebben gebracht en in een wurggreep nemen? Maar de komende Messias-koning David zal de gerechtigheid van Jahweh weerspiegelen. Dat komt zelfs in zijn naam tot uitdrukking: Jahweh ónze gerechtigheid!

Deze Messias-koning stamt af uit de nederige boom, zoals Ezechiël 17:24 zegt, waar de trotste boom vernederd zal worden, dat is de huidige regeerder, die aanspraak maakt op de troon van David. De wetten van Israël zijn zó goed, dat de volkeren naar Sion zullen gaan om onderwijs.

Uit de nederigen, dus uit de geringen van het volk, zal de toekomstige Messias-koning volgens de profeet voortkomen. Jahweh zal hem de kroon geven, Ez. 21:26.

Deze Messias staat midden in het leven en is één met het volk. Hij heeft te maken gehad met alle vormen van economische verdrukking. Hij heeft aan den lijve ondervonden welke pijn zulks veroorzaakte. Vandaar dat hij met de moede een woord ter rechter tijd weet te spreken, Jes.50:4. Hij zal het recht op de aarde herstellen, wat te maken heeft met zijn positieve houding tegenover de armen en zwakken.

Exodus 23:6 Gij zult het recht uws armen niet buigen in zijn twistige zaak.

Exodus 23:11 Maar in het zevende zult gij het rusten en stil liggen laten, dat de armen uws volks mogen eten, en het overige daarvan de beesten des velds eten mogen; alzo zult gij ook doen met uw wijngaard, en met uw olijfbomen.

Deuteronomium 15:11 Want de arme zal niet ophouden uit het midden des lands; daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult uw hand mildelijk opendoen aan uw broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land.

Deuteronomium 24:14 ¶ Gij zult den armen en nooddruftigen dagloner niet verdrukken, die uit uw broederen is, of uit uw vreemdelingen, die in uw land en in uw poorten zijn.

Spreuken 19:17 ¶ Die zich des armen ontfermt, leent den HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden.

Spreuken 21:13 ¶ Die zijn oor stopt voor het geschrei des armen, die zal ook roepen, en niet verhoord worden.

Spreuken 22:2 ¶ Rijken en armen ontmoeten elkander; de HEERE heeft hen allen gemaakt.

Spreuken 22:7 ¶ De rijke heerst over de armen; en die ontleent, is des leners knecht.

Spreuken 22:9 ¶ Die goed van oog is, die zal gezegend worden; want hij heeft van zijn brood den armen gegeven.

Spreuken 28:8 ¶ Die zijn goed vermeedert met woeker en met overwinst, vergadert dat voor dengene, die zich des armen ontfermt.

Spreuken 28:27 ¶ Die den armen geeft, zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal veel vervloekt worden.

Spreuken 29:7 ¶ De rechtvaardige neemt kennis van de rechtzaak der armen; maar de goddeloze begrijpt de wetenschap niet.

Spreuken 29:14 ¶ Een koning, die de armen in trouw recht doet, diens troon zal in eeuwigheid bevestigd worden.

Jesaja 58:7 Is het niet, dat gij den hongerige uw brood mededeelt, en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt?

Spreuken 30:8 Ijdelheid en leugentaal doe verre van mij; armoede of rijkdom geef mij niet; voed mij met het brood mijns bescheiden deels;

Jesaja 11:4 Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten, en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden.

5 Want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn; ook zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn.

6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.

7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.

8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk.

9 Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

10 ¶ Want het zal geschieden ten zelven dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

